

ΟΛΙΓΑΙ ΣΟΒΑΡΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝΕΣΤΩΤΩΝ

(Αφιερώνται τῷ κ. Ίμδ).

Ὁμολογουμένως ἀξία ὅλως ἰδιαίτερας μελέτης ἐκ μέρους τῶν φρενολόγων καθίσταται ἡ Γερμανία, μεθ' ἧς ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ἐπιδιώκει καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν τὸν περιορισμὸν τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος μόνον εἰς τὰ μέχρι τοῦδε γενόμενα. Ἀλλ' ἐτι παραδοξότερα εἶνε ἡ σιωπηλὴ ἐπίνευσις καὶ ἡ ἀφασία, μεθ' ἧς αἱ λοιπαὶ μεγάλαι δυνάμεις ἀφίνουσιν αὐτὸν ἐνεργοῦντα. Τί σκέπτονται; τί θὰ πράξωσιν; Ἀθλον. Τῆς Ἀγγλίας ἰδίως τὰ διακλήματα καὶ τὰ σχέδια ἐπικαλύπτει ἀπὸ τινος σκοπῆς ἀδιαπέραστος. Τῆς δὲ Αὐστροίας τοὺς μυστηριώδεις σκοποὺς δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ ἀνασκάψῃ καὶ ν' ἀποκαλύψῃ οὔτε αὐτὸς ὁ κ. Σλήμαν. Τὸ μόνον φωτεινὸν σημεῖον ἐν τῇ πολιτικῇ τῆς ὑπῆρξεν ὁ πρὸ τινος ἐκφωνηθεὶς ἐκ τῇ οὐγγρικῇ βουλῇ ὑπὸ τοῦ κ. Ίουλιού Ἀνδράσσου λόγος, καθορίσας σαφῶς τί ὀφείλει νὰ πράξῃ καὶ τί τῇ ἀπολείπεται νὰ πράξῃ. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ διεύθυνσις τῆς πολιτικῆς τοῦ Καίσαροβασιλικοῦ Κράτους δὲν εἶνε πλέον ἀνατεθειμένη ἀνδράσσου συνετοῖς καὶ πεφωτισμένοις. Αὐτοῦ μετεχειρίσθησαν Σερβίαν κατὰ τῆς Βουλγαρίας καὶ ἀπέτυχον, ἤδη προσπαθοῦσι νὰ μεταχειρισθῶσι τὴν πειθὴ καὶ νὰ ἡσυχάσωσι τὰ πράγματα διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν τετελεσμένων γεγονότων. Πρὸς τὴν λύσιν δὲ ταύτην φαίνεται ἀποκλίνον μᾶλλον καὶ τὸ νέον ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον. Ἀπὸ τῶν πρώτων αὐτοῦ διακημάτων ὁ νέος ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κ. Ρόσβαρν, παρ' οὗ τόσα ἀνεμνόμενα, ἀπεδείχθη ὅτι δὲν διαφέρει τοῦ προκατόχου τοῦ κ. Σώλσβαρν ἢ μόνον κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ὀνόματός του συλλαβὴν. Ἀλλ' ἐτι χεῖρον σύμπτωμα εἶνε βεβαίως ἡ πρόσληψις ἐν τῷ ὑπουργείῳ Γλάδστωνος τοῦ λόρδου Ρίπον. Ταῦτον *Répon* οὐδέποτε ἐνεκόλαψεν ἑαυτῷ ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον μέχρι τοῦδε. Ἀλλὰ πολὺ μεγαλύτερον ὄνειδος θὰ προσάψῃ ἑαυτῷ τὸ νέον ὑπουργεῖον, ἐὰν ἐξακολουθήσῃ καὶ αὐτὸ νὰ ἐγχαίρῃ τὸν φόβον εἰς τοὺς ἐν Κρήτῃ ὑποδούλους πληθυσμοὺς διὰ τοῦ ναυάρχου τοῦ ἐκεῖ συνηθροισμένου βρεττανικοῦ στόλου.

Ἡ μόνη ἀπομένουσα καὶ χωριστὴν ἀκολουθοῦσα ὡς εἰκάζεται πολιτικὴν εἶνε ἡ Ρωσία. Ἀπ' αὐτῆς δὲ καὶ μόνης δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν ὅπωςδῆποτε, τοῦλάχιστον ἐν ὅσῳ τῶν πολιτικῶν αὐτῆς διευθύνει ὁ κ. Γέρε, ὅτι ἔχει συμφέρον τι καὶ θὰ φανῇ εὖνους τῇ ἐξεγέρσει τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ συγχύσει καὶ τοιαύτῃ ὁμίλῃ, ἡ μόνη διεξοδος, ἥτις ἐπιβάλλεται τῇ ἡμετέρᾳ κυβερνήσει, εἶνε ἡ ἐνέργεια. Δυστυχῶς ὅμως δὲν φαίνεται κατ' οὐδὲν ἀναλογιζομένη καὶ ἐργαζομένη συμφώνως πρὸς τὰς περιστάσεις. Τί παραγγέλλει καθ' ἑκάστην νέα ναρκοβόλα καὶ νέας νάρκας; Δὲν βλέπει πρὸ αὐτῆς τὴν μεγάλην νάρκην, ἥτις κατέλαβε τὸ ἔθνος; Τί θέλει τὰς δύο μόνας ἡλικίας τῶν *Εργατῶν* τῆς θαλάσσης, τὰς ὑποίας καλεῖ; Ἐπρεπε πρὸ πολλοῦ ἤδη νὰ εἶχε καλέσει καὶ αὐτάς καὶ δύο ἀκόμη ἡλικίας *Ἀθλίων*, ἀφοῦ μάλιστα πρὸ μικροῦ ἐδημοσιεύθη νέα ἐκδοσις αὐτῶν. Διατί δὲν ἀνοίγει τὰς τορ-πύλας τοῦ ναυτικοῦ εἰς τὸν βουλόμενον νὰ εἰσέλθῃ; Διατί δὲν χρησιμοποιοῖ τὸν κ. Στέφανον Ξένον πρὸς διοργάνωσιν τοῦ πυροβολικοῦ μας;

Καὶ ἐνῷ αὕτῃ ἀδρανεῖ, ὁ ὀρίζων ἐπὶ μᾶλλον ζοφοῦται. Ἡ Τουρκία φαίνεται ἀποφασισμένη νὰ λάβῃ ριζικὰ μέτρα ἀντιστάσεως. Τοῦτο τοῦλάχιστον δίδει ἡμῖν ἀφορμὴν νὰ πιστεύσωμεν ὁ διορισμὸς τοῦ Ριζά-πασσᾶ, ὡς διοικητοῦ τοῦ παρὰ τὴν Ἑλασσῶνα στρατοῦ. Ἐν δὲ τῇ Ἠπείρῳ συναθροίξει καθὰ λέγεται στρατὸν ὅπως κάμῃ ἀπόβασιν ἐν Κερκύρᾳ. Ἀλλ' ἡ εἰδησις αὕτη δὲν εἶνε δεόντως ἐπικερκυρω-

μένη. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως βέβαιον φαίνεται, κατὰ τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας, ὅτι ἡ ἀρχηγία τῶν ἠνωμένων στόλων ἐν περιπτώσει ναυτικῆς ἐπιδείξεως θάνατεθῇ εἰς τὸν υἱὸν τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας δοῦκα τοῦ Ἀλβαν. Εὐνόητος δὲ εἶνε ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ζημία, ἣν θέλομεν ὑποστῇ παρὰ τοῖς ἀλβανικοῖς πληθυσμοῖς.

Ἐὰν δὲ πρὸς ταῦτα συνδέσωμεν καὶ τὴν ὑποκριτικὴν ἐργασίαν τῶν δυνάμεων ἐν Κρήτῃ, διὰ τῆς παρατάσεως τῶν ἀπειλῶν καὶ τῆς ἐκφοβήσεως, θὰ ἴδωμεν ὅτι ὀλίγισται ὑπολείπονται ἐλπίδες περὶ εὐδωσέως τοῦ ζητήματος, ὅπερ δὲν εἶχομεν τὸν νοῦν νὰ δημιουργήσωμεν τοῦλάχιστον διὰ μιᾶς ἐπαναστάσεως, ἐνῷ ἦτο εὐκολον νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι ἡ ἐμφάνισις καὶ ἐνὸς μόνου Ἑλλήνος ἐπαναστάτου ἐπὶ τῶν μακεδονικῶν ὁρέων θὰ ἐκίνει ὑπὲρ ἡμῶν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν δυνάμεων καὶ μόνον διότι θὰ τοῖς ἀνεμίμνησκε τὸ τόσον ἀγαπητὸν αὐταῖς *statu . . . quo*.

Ἀλλ' ἡ παράτασις τῆς ἐκκρεμοῦς ταύτης καταστάσεως δὲν δύναται ἢ νὰ διεγείρῃ μεγάλην (Βρεττ)άνίαν καὶ λύπην εἰς πάντα πατριώτην. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀποφασίσωμεν πάντες ἢ νὰ ἐνεργήσωμεν ἢ νὰ σιωπήσωμεν ὑποτασσόμενοι εἰς τὴν θέλησιν τῶν δυνάμεων, αἵτινες δὲν θέλουν πλέον νὰ γίνεταί καμμία περιπλέων *P-ὁμιλία* ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος.

Κόθορνο

TRIBOULET

Ἐν τῷ ἐγκρίτῳ εἰκονογραφημένῳ σατυρικῷ φύλλῳ τῶν Παρισίων TRIBOULET ἐδημοσιεύθη γελοιογραφία ὑπὸ τὸν τίτλον *Les attitudes de la Grèce*, ἐν ᾗ παρίσταται ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μὲν μέρους ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ μορφήν νέου μὲ φράκον καὶ λευκὸν λαιμοδέτην εἰσερχομένου ἐν αἰθούσῃ, κάτωθεν δὲ ἡ σημείωσις: 1re attitude de la Grèce. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀντιθέτου ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ μορφήν μικροῦ φουστανελλοφόρου ἐξηγριωμένου, ἀπειλητικῶς ἀπαντῶσα εἰς τὴν *Note Collective* τῶν δυνάμεων, ἣν τῇ παρουσιάζει εἰς διπλωμάτης, καὶ κάτωθεν: 2me attitude de la Grèce. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ δι' ἑλληνικῶν χαρακτηριστῶν τὰ ἐπόμενα:

«Λα Γρέσε εστ πουρ λε μομεντ δανσ λα νασσε; Λ'Ανγλε-τερρε δησιρε λυι οφφριρ υνε φορτε πιλε. Μαις Σαλιςβυρι ἐταντ μισ ἂ λα πορτε ετ Γλαδστονε αρριυέ αυ μινιστέρε, ιλ εστ περμις δε προνοστιχερ υνε σολυτιον σανς εφφυσιον δε σανγ.

Αἰνσι σουτ-ιλ!

Γολιαθ. »

Nomizomen eathicon mas na efkaristissomen ton entimon cynadelphon dia ta philéllinika aisthimatá tou, an què den paradechometha to sympérasma aftou oti prepí na evrethi mia lyssis anef chysseos aimatos. Apenandias imis nomizomen oti prepí na energissomen dia ton oplon pros yperaspissin ton dicaiomaton mas, pepismetha dè oti tote tha echomen tin aroguin què tin ithikin ypostirixin tou pepolitismenou cosmou.

Guénoito!

DAVID.